

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av 15 a § i kommunikationsmarknadslagen och 39 § i lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att grunderna för bestämmande av kommunikationsmarknadsavgiften i kommunikationsmarknadslagen och dataskyddavgiften i lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation ändras. Det föreslås att 10 avgiftsklasser läggs till i de avgiftstabeller som utgör grunden för bestämmandet av avgiften. Ändringarna i avgiftstabellen föreslås träda i kraft periodise-

rade på tre år. Dessutom föreslås att storleken på avgiftsenheten för dataskyddavgiften höjs.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2009 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2009.

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

Lagstiftning och praxis

I 15 a–15 d § i kommunikationsmarknadslagen (393/2003) föreskrivs om kommunikationsmarknadsavgiften och i 38–40 § i lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation (516/2004) om dataskyddavgiften. Det är fråga om avgifter av skattenatur som teleföretag som utövar anmälningspliktig eller koncessionsberoende televerksamhet är skyldiga att årligen betala till Kommunikationsverket. Avgifternas storlek bestäms som antal avgiftsenheter per avgiftsklass. För kommunikationsmarknadsavgiftens del uppgår en avgiftsenhet till 350 euro och för dataskyddavgiftens del till 40 euro. Teleföretagen delas in i avgiftsklasser för beaktande av Kommunikationsverkets genomsnittliga kostnader för skötseln av de uppgifter som gäller företagen i respektive avgiftsklass. Avgiftsklassen för ett teleföretag bestäms på basis av omsättningen för den televerksamhet som teleföretaget bedrivit i Finland under den period som föregår bestämmandet av avgift.

Kommunikationsverkets uppgifter är mycket omfattande. Kommunikationsverket ska trygga en fungerande och effektiv kom-

munikationsmarknad. Målet är bl.a. att säkerställa att konsumenterna ska ha tillgång till sinsemellan konkurrerande och tekniskt utvecklade kommunikationstjänster som är förmånliga och av god kvalitet. Kommunikationsverket övervakar dessutom kommunikationsnätens tekniska funktion och säkerhet, styr numreringen i telenäten och tilldelar företagen behövliga nummer och koder, meddelar tekniska föreskrifter, koordinerar standardiseringsarbetet nationellt samt övervakar den ekonomiska konkurrensen på kommunikationsmarknaden.

Kommunikationsverket styr användningen av radiofrekvenser i Finland och sörjer för att Finlands nationella intressen tillvaratas då beslut om frekvensanvändningen fattas på internationell nivå.

Kommunikationsverket sköter också uppgifter som hänför sig till både integritetsskyddet vid elektronisk kommunikation och dataskyddet, bl.a. testning, godkännande och övervakning av datakommunikationssäkerheten (COMSEC-verksamhet). Kommunikationsverket sköter även uppgifter som hänför sig till upptäckter av kränkningar av dataskyddet och utredningar om detta (CERT-dvs. Computer Emergency Response Team-verksamhet). Bestämmelser om dessa uppgif-

ter ingår i 31 § i lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation. Med CERT-verksamhet över lag avses insatser för att förebygga, upptäcka och lösa kränkningar av dataskyddet samt informera om hot mot dataskyddet. CERT-organisationer finns på olika håll i världen. De samarbetar och informerar om kränkningar av dataskyddet och omständigheter i anslutning till dessa samt informerar systemanvändarna bl.a. via Internet. CERT-verksamheten syftar till att så objektivt och effektivt som möjligt förebygga och avvärja kränkningar av och hot mot dataskyddet när det gäller data i datanäten.

Gruppen CERT-FI vid Kommunikationsverket strävar efter att iakttä principerna för den allmänna CERT-verksamheten i sin verksamhet och att främja säkerheten i informationssamhället. CERT-FI arbetar i samråd med nationella och internationella CERT-aktörer samt med företrädare för näringslivet och den offentliga förvaltningen. Kommunikationsverket koordinerar även en CERT-arbetsgrupp, som är ett samarbetsorgan för olika instanser när det gäller att upptäcka och lösa kränkningar av dataskyddet. Arbetsgruppen ska också följa och främja den allmänna utvecklingen och medvetenheten inom området.

Kommunikationsverkets finansiering

I statsbudgeten är Kommunikationsverket ett nettobudgeterat ämbetsverk som i huvudsak täcker kostnaderna för sin verksamhet med de avgifter som ämbetsverket tar ut. Kommunikationsverkets intäkter har införts under ett omkostnadsmoment. Största delen av ämbetsverkets inkomster består av inkomster av avgiftsbelagd verksamhet vilka har styrts till omkostnadsmomentet. Återstoden av ämbetsverkets intäkter inflyter av intäkter av verksamhet av skattenatur och intäktsförs bland skatteinkomsterna. Dessa inkomster beaktas vid dimensioneringen av anslaget under omkostnadsmomentet.

Bruttoutgiftsutfallet under Kommunikationsverkets omkostnadsmoment var 28,8 miljoner euro 2007 (anslag 32,3 miljoner euro) och inflödet av inkomsterna av den avgiftsbelagda verksamheten var 25,919 miljoner euro samt inkomsterna av avgifter av

skattenatur (kommunikationsmarknadsavgift, teleentreprenadavgift, dataskyddsavgift, postförmedlingens tillsynsavgift) var 3,979 miljoner euro.

Kommunikationsverkets avgifter

Bestämmelser om Kommunikationsverkets avgifter ingår i huvudsak i kommunikationsministeriets förordning om Kommunikationsverkets avgifter (1175/2005) som utfärdats med stöd av lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). En del av ämbetsverkets avgifter har ansetts vara skatter till sin konstitutionella karaktär, och därför har bestämmelser om dem utfärdats särskilt i kommunikationsmarknadslagen, lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation, lagen om televisions- och radioverksamhet (744/1998) och lagen om posttjänster (313/2001).

En bestämmelse om kommunikationsmarknadsavgiften fogades till kommunikationsmarknadslagen genom en lag om ändring av kommunikationsmarknadslagen som trädde i kraft den 25 juli 2003 (628/2003). När lagen stiftades var målet att kommunikationsmarknadsavgiften ska motsvara de kostnader som Kommunikationsverket orsakas av skötseln av de uppgifter enligt kommunikationsmarknadslagen som gäller teleföretag med undantag för de numreringsuppgifter som avses i 49 §. Genom den nya kommunikationsmarknadsavgiften uppskattades då inflyta ca 2 400 000 euro i intäkter. Målet var dessutom att betalningsbördan skulle fördelas rättvisare mellan företagen i branschen än den tidigare avgiftsregleringen, och att även de krav som olika stora företag ställer på Kommunikationsverkets verksamhet skulle beaktas där.

När bestämmelser om dataskyddsavgiften utfärdades var avsikten att dataskyddsavgiften ska motsvara de totala kostnader som CERT-FI orsakas av skötseln av uppgifter som gäller teleföretag. Ganska snart efter det att lagen stiftades blev det dock uppenbart att även andra än betalningsskyldiga teleföretag drar nytta av de CERT-FI-funktioner som målet har varit att bekosta med dataskyddsavgiften. Därför ansågs det vara nödvändigt att minska den betalningsbörda som data-

skyddsavgiften orsakar teleföretagen. Data-skyddsavgiften halverades genom en lagändring (1061/2006) som trädde i kraft den 1 januari 2007. Från samma tidpunkt har en del av CERT-FI:s verksamhet finansierats genom ett tidsbestämt privaträttsligt avtal om köp av tjänster mellan Försörjningsberedskapscentralen och Kommunikationsverket (nedan FBC-avtalet).

Utfallet av kommunikationsmarknadsavgifter och dataskyddsavgifter har under de senaste åren minskat samtidigt som Kommunikationsverkets uppgifter har ökat och den allmänna kostnadsnivån har stigit. För 2008 har budgeterats 2 650 000 euro som intäkter av kommunikationsmarknadsavgiften och 309 000 euro av dataskyddsavgiften. För 2009 har budgeterats 2 450 000 euro som intäkter av kommunikationsmarknadsavgiften och 420 000 euro av dataskyddsavgiften. År 2007 var utfallet av kommunikationsmarknadsavgifterna dock endast 2 300 000 euro, även om man redan i motiven till lagändringen som gällde kommunikationsmarknadsavgiften 2003 kalkylerade att ca 2 400 000 euro skulle inflyta i intäkter. På motsvarande vis var utfallet av dataskyddsavgiften 2007 ca 265 000 euro, medan utfallet i regeringens proposition som gällde en halvering av data-skyddsavgiften (RP 111/2006 rd) hade kalkylerats till ca 330 000 euro.

Det minskade avgiftsutfallet har bl.a. berott på fusioneringsutvecklingen bland teleföretag i telebranschen. När teleföretag fusioneras upphör det fusionerade teleföretagets avgifter givetvis helt. Inte heller det mottagande teleföretaget stiger nödvändigtvis på grund av de rymliga avgiftsklasserna till en högre avgiftsklass. Detta har lett till att de årliga intäkterna av kommunikationsmarknadsavgifterna och dataskyddsavgifterna minskat så att avgifterna inte längre täcker de kostnader som ämbetsverket orsakas av skötseln av sina lagstadgade uppgifter.

Målet för de lagändringar som gäller kommunikationsmarknadsavgiften och dataskyddsavgiften var att betalningsbördan skulle fördelas rättvisare mellan teleföretagen jämfört med den tidigare avgiftsregleringen. Detta mål uppnås för närvarande dock inte helt i synnerhet inte när det gäller de övre avgiftsklasserna.

Bestämmandet av kommunikationsmarknadsavgiften och dataskyddsavgiften på grundval av avgiftsklasserna kan anses vara ett ändamålsenligt och fungerande sätt att fördela betalningsbördan jämnare mellan teleföretagen. I det nuvarande bestämmandet av avgifter på grundval av 12 avgiftsklasser kan omsättningen för företag i samma klass dock inom avgiftsklassen variera mera ju högre klass det är fråga om. I avgiftsklass 11 placerar sig t.ex. företag vars omsättning varierar mellan 512 miljoner och under 1024 miljoner. Avgiftsklassen för ett företag kan dessutom variera under olika år när omsättningen ändras, och en placering i följande avgiftsklass har kunnat öka avgiftens belopp på ett oförutsebart sätt. T.ex. en uppflyttning från avgiftsklass 11 till avgiftsklass 12 har höjt kommunikationsmarknadsavgiften för teleföretag från 429 100 euro till 815 500 euro.

Effektivitet och kostnadssamband i Kommunikationsverkets verksamhet

Kommunikationsverket har fortgående strävat efter att prioritera sina uppgifter samt utvecklat och effektiviserat sin verksamhet. T.ex. räknat i enlighet med statens produktivitetsprogram har ämbetsverkets produktivitet utvecklats på ett utomordentligt sätt. Ökningen av arbetets produktivitet 2006 jämfört med året innan var fem procent och ökningen av totalproduktiviteten tre procent. År 2007 var motsvarande siffror 14 procent och 13 procent.

Den ökade produktiviteten har också märkts i de avgifter som ämbetsverket tagit ut. T.ex. intäkterna av de avgifter som tas ut för administreringen av frekvenser minskade med 22 procent från 2004 till 2007. Å andra sidan har de totala intäkterna av avgifterna för administreringen av numrering varit oförändrade efter halveringen av avgifterna 2004. Registreringsavgiften för domänadresser har från 55 euro som togs ut 2004 kunnat sänkas till 43 euro.

Både direktiven om elektronisk kommunikation och gällande inhemsk lagstiftning innehåller uppgifter som hänför sig till säkerställandet av en fungerande konkurrens och tryggheten av konsumentens ställning, och

skötseln av dessa uppgifter har påförts Kommunikationsverket.

Kommunikationsverkets avgifter bör motsvara kostnaderna. När avgifterna bestäms är målet att det årliga inflödet av respektive avgift ska motsvara de totalkostnader som skötseln av den aktuella verksamheten orsakar.

Utvecklings- och effektiviseringsåtgärderna räcker inte inom den snabbt föränderliga datakommunikationsbranschen ensamma till för en effektiv skötsel av de ökande uppgifterna. I synnerhet de uppgifter Kommunikationsverket har i anslutning till dataskyddet har ökat betydligt under de senaste åren. Även om merparten av uppgifterna i enlighet med FBC-avtalet kan finansieras av Försörjningsberedskapscentralen, kan den dataskyddsverksamhet som betjänar teleföretag inte helt finansieras med de nuvarande avgifterna.

Ökning av uppgifter som gäller teleföretag

Regleringen av samhällsomfattande tjänster som avser allmänna telefonitjänster reviderades 2007 och har utökat Kommunikationsverkets uppgifter. I anslutning till tryggheten av och tillsynen över tillgången på samhällsomfattande tjänster i kommunikationsmarknadslagen ska Kommunikationsverket utse operatörer för samhällsomfattande tjänster, om det är nödvändigt för att säkerställa att samhällsomfattande tjänster tillhandahålls inom ett visst geografiskt område. Analyseringen av behovet att utse företag för samhällsomfattande tjänster, beredningen av utnämningsbesluten samt uppföljning av och tillsyn över att uppställda mål för skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster uppnås är nya uppgifter för ämbetsverket som kräver fortgående åtgärder och resurser. T.ex. ändringar i tillgången på nät och tjänster förutsätter nya analyser om tillgången på samhällsomfattande tjänster på flera geografiska områden.

Även uppgifter i anslutning till marknadsanalyser samt insamling, produktion och offentliggörande av marknadsinformation har ökat. Kommunikationsverket samlar in och publicerar aktuell och opartisk marknadsinformation. Kommunikationsministeriet har ställt upp mål för ämbetsverket när det gäller

utbudet av tjänster, kommunikationsteknologiers utveckling och förändringar i människors vanor samt uppföljning av utvecklingen av teleföretagens investeringar.

I EU-kommissionens nya marknadsrekommendation från 2007 (C(2007)5406) har antalet förhandsreglerade marknader minskat. Detta har ändå inte i sig minskat de analyser som ska göras eller de bakomliggande behoven av information. Medlemsstaterna ska enligt rekommendationen analysera de marknader som nämns i marknadsrekommendationen inom rimlig tid från det att rekommendationen trädde i kraft. Dessutom ska Kommunikationsverket enligt kommunikationsmarknadslagen regelbundet göra en marknadsanalys av förhandsreglerade marknader. Ämbetsverket ska således inom rimlig tid analysera alla de sju marknader som nämns i marknadsrekommendationen. Gällande beslut om teleföretag som har betydande marknadsinflytande och de skyldigheter som ställs i dem undanröjs ändå inte utan en marknadsanalys och en slutsats som på basis av den dragits om att konkurrensen på marknaden fungerar och att det inte längre är nödvändigt att ställa upp skyldigheter. Ifall marknadsanalysen visar att det fortfarande finns konkurrensproblem på marknaden bör man dessutom göra ett test enligt tre kriterier som visar att det finns förutsättningar för en fortsatt förhandsreglering.

Ökningen av teleföretagens kundkrets och därmed behovet av att utveckla nya tjänster för teleföretag har betydligt ökat CERT-FI:s omkostnader för skötseln av uppgifter som gäller teleföretag. Kundkretsens ökning ökar ändå inte till alla delar teleföretagets omsättning på ett sätt som skulle motsvara CERT-FI:s ökade arbetsmängd.

T.ex. antalet kränkningar av och hot mot dataskyddet som CERT-FI behandlat har utvecklats som följer:

2002	145 st.
2003	397 st.
2004	563 st.
2005	606 st.
2006	946 st.
2007	2 191 st.
2008	1 764 st.

(situationen före 2Q)

Den största enskilda förklaringen till att antalet anmälningar som beror på teleföretagen har ökat kan anses vara den stora ökningen av teleföretagens bredbandskunder. Största delen av de fall som behandlades före 2007 tjänade antingen direkt eller åtminstone indirekt teleföretagen och deras dataskydd. Den stora ökningen av antalet fall 2007 beror i huvudsak på att CERT-FI:s verksamhet i och med FBC-avtalet utvidgats så att den betjänar den finländska data- och kommunikationssektorn också mera allmänt. Dessa tjänster som erbjuds data- och kommunikationssektorn täcks med en avgift som hänför sig till FBC-avtalet.

Ökningen av arbetsmängden på grund av teleföretagen har tvingat CERT-FI att utveckla och upprätthålla ett stort antal specialtjänster för teleföretagen. Sådana nya och utvidgade tjänster är bl.a. autoreporter, kronikerlistor, sensornät, irc-server, abuse-seminarier och jour dygnet runt. T.ex. med autoreporter avses en service som automatiskt samlar observationer av skadliga program och kränkningar av dataskyddet i finländska nät och rapporterar dessa till dem som upprätthåller näten. Servicen omfattar alla finländska regionala nät. Enligt 21 § i lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation ska teleföretag informera Kommunikationsverket om betydande kränkningar av dataskyddet för nät- och kommunikationstjänster. Dessutom ska teleföretagen informera Kommunikationsverket om avsevärda fel i eller störningar av tjänsterna. Kommunikationsverket upprätthåller en beredskap att ta emot dessa anmälningar samt att vidta åtgärder för att lösa problemet oavsett tid på dygnet under årets alla dagar. Kommunikationsministeriet har ställt upp ett resultatmål för ämbetsverket enligt vilket det ska reagera på kränkningar av dataskyddet inom högst 18 timmar efter det att anmälan anlänt. Flest anmälningar utom tjänstetid görs av de största teleföretagen. Problem som gäller dessa aktörer med ett stort antal kunder är i allmänhet betydelsefulla och har vittgående effekter. De tilläggsresurser som FBC-avtalet garanterar har i praktiken förbättrat Kommunikationsverkets möjligheter att behandla mer omfattande eller långvariga fall av kränkningar eller fel i och störningar av data-

skyddet som riktar sig mot kommunikationsnät, kommunikationstjänster eller mervärdetjänster. Utan dessa tilläggsresurser hade inte den nuvarande servicenivån kunnat uppnås.

Alla dessa tjänster främjar på ett centralt sätt teleföretagens dataskydd.

Den internationella karaktären i CERT-FI:s verksamhet

Finländska teleföretags närmiljö samt hoten mot kommunikationsnät och kommunikationstjänster har blivit mycket mera internationella. Skötseln av CERT-FI:s lagstadgade uppgifter förutsätter att internationella samarbetsnätverk skapas och upprätthålls. På motsvarande sätt förutsätter teleföretagens internationella verksamhet och den internationella koncernstrukturen en aktiv närvaro av CERT-FI i internationella sammanhang. CERT-FI:s internationella samarbetsnätverk gynnar mest konkret just teleföretag, eftersom de i regel inte har bildat nätverk i internationella dataskyddsforum. Som exempel på sådana forum kan nämnas den globala samarbetsorganisationen FIRST för CERT-aktörer, den europeiska nätverksorganisationen för forskning TERENAs CERT-samarbetsgrupp TERENA TF-CSIRT, samarbetsorganisationen APWG som koncentrerar sig på att bekämpa identitetskapningar, den operativa samarbetsgruppen EGC för europeiska statliga CERT-aktörer och det internationella samarbetsforumet ISF för aktörer i dataskyddsbranschen.

Antalet internationella dataskyddsaktörer har ökat och fortsätter att öka snabbt. Att bilda ett fungerande samarbetsnätverk som tjänar sitt syfte förutsätter en så vidsträckt nätverksbildning som möjligt och åtminstone mellan alla centrala aktörer.

T.ex. en service i likhet med autoreporter skulle inte vara möjlig att producera utan CERT-FI:s internationella kontakter. Finland är ett av de få länder där myndigheterna ser till att motsvarande service produceras centraliserat. Utomlands är det endast de största och aktivaste teleföretagen som kan producera motsvarande tjänster till skydd för sina nätverk och kunder.

Den internationella verksamhetens omfattning och kostnaderna för den har inte helt

kunnat förutses när man tidigare bestämt dataskyddsavgiftens storlek.

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

Med anledning av fusioneringsutvecklingen bland teleföretag i telebranschen under de senaste åren har intäkterna av kommunikationsmarknadsavgifterna och dataskyddsavgifterna minskat samtidigt som Kommunikationsverkets uppgifter blivit fler. Avgiftsutfallet täcker således inte längre i dagens läge de kostnader som Kommunikationsverket orsakas av skötseln av uppgifterna enligt kommunikationsmarknadslagen och lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation. Det centrala målet i propositionen är att utveckla grunderna för bestämmandet av kommunikationsmarknads- och dataskyddsavgiften och att höja dataskyddsavgiften så att finansieringen av de uppgifter som påförts Kommunikationsverket kan tryggas genom avgifterna.

För båda avgifternas del föreslås att det nuvarande sättet att bestämma avgiften på basis av 12 avgiftsklasser ändras så att nya klasser läggs till i de övre avgiftsklasserna 9–12. Tillägget av nya klasser till tabellen förbättrar både Kommunikationsverkets och teleföretagens möjligheter att bättre än nu kunna förutse utfallet och betalningsbelastningen av kommunikationsmarknadsavgiften och dataskyddsavgiften.

Ändringen föreslås bli genomförd periodiserad så att 2009 beaktas 33 procent och 2010 66 procent av den förhöjning som tabellförändringen orsakar i teleföretagens avgifter.

Det är inte möjligt att med det nuvarande inflödet av dataskyddsavgiften täcka de totalkostnader som CERT-FI orsakas av skötseln av uppgifter som gäller teleföretag. Inte heller räcker ökningen av avgiftsintäkterna på grund av den föreslagna ändringen i avgiftstabellen ensam till att täcka de stegrade kostnaderna. CERT-FI:s verksamhet bedömdes 2001 förutsätta en årlig arbetsinsats av ungefär fyra sakkunniga. Med 2007 års intäkter av dataskyddsavgiften kan man med nuvarande kostnadsnivå och med beaktande av verksamhetens natur ändå täcka de årliga

totalkostnaderna för endast ungefär två sakkunniga som sköter uppgifter som gäller teleföretag. Kostnaderna består i huvudsak av löner och lönebikostnader. Dessutom orsakas kostnader bl.a. av lokaler, datateknik och datakommunikation, internationellt samarbete och upprätthållande av yrkesskicklighet. När det gäller dataskyddsavgiften är målet för ändringarna att täcka totalkostnaderna för ungefär tre sakkunniga. När det gäller tjänster som riktar sig till teleföretag gör ändringarna det möjligt att upprätthålla CERT-FI:s nuvarande servicenivå och utveckla tjänsterna. En sänkning av CERT-FI:s servicenivå skulle för sin del öka teleföretagens behov av att skaffa motsvarande dataskyddstjänster antingen som externa tjänster eller i form av egna arbetsprestationer och skulle således direkt höja kostnaderna för teleföretagen. Detta kunde också leda till att teleföretagen i stället för den service som Kommunikationsverket producerar centraliserat skulle åläggas att själva producera de dataskyddstjänster som CERT-FI nu tillhandahåller.

Därför föreslås att avgiftsenheten för dataskyddsavgiften höjs så att den motsvarar de totalkostnader som CERT-FI orsakas av skötseln av uppgifter som gäller teleföretag.

Då man särskilt beaktar förändringarna i den allmänna kostnadsnivån, kostnadstrycket på grund av ökningen av uppgifterna som gäller teleföretag och den allt mer internationella omgivningen, föreslås en 20 euros höjning i avgiftsenheten för dataskyddsavgiften.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Ekonomiska konsekvenser

Utfallet 2007 av Kommunikationsverkets avgifter av skattenatur (kommunikationsmarknadsavgift, teleentreprenadavgift, dataskyddsavgift, postförmedlingens tillsynsavgift) var 3,979 miljoner euro. Av detta utgjorde kommunikationsmarknadsavgiftens andel 2,3 miljoner euro och dataskyddsavgiftens andel 265 000 euro.

Enligt en kalkyl som räknats ut på basis av uppgifter om teleföretagens omsättning 2007 skulle intäkterna av kommunikationsmarknadsavgiften med beaktande av tabellförändringen och periodiseringen av ikraftträdandet

2009 bli ca 2 450 000 euro. Den ändring som föreslås i kommunikationsmarknadsavgiften höjer inkomsterna med ca 150 000 euro från 2008. Utfallet av avgiften 2010 bedöms uppgå till ca 2 600 000 euro och 2011 till ca 2 750 000 euro.

Enligt en kalkyl som räknats ut på basis av uppgifter om teleföretagens omsättning 2007 skulle intäkterna av dataskyddsavgiften med beaktande av tabellförändringen, ändringen av avgiftsenheten och periodiseringen av ikraftträdandet bli ca 420 000 euro. Den ändring som föreslås i dataskyddsavgiften höjer inkomsterna med ca 160 000 euro från 2008. Tabelländringens effekt på intäkterna skulle uppgå till ca 30 000 euro och effekten av höjningen av avgiftsenheten till ca 130 000 euro. Utfallet av avgiften 2010 bedöms uppgå till ca 450 000 euro och 2011 till ca 480 000 euro.

3.2 Konsekvenser för företagen

Konsekvenserna av ändringen av kommunikationsmarknadsavgiften gäller endast sådana teleföretag i de högre avgiftsklasserna vars omsättning klart har överstigit omsättningen vid den aktuella avgiftsklassens nedre gräns. Ändringen är desto större ju närmare det aktuella teleföretagets omsättning varit den övre gränsen i tabellen. Att konsekvenserna berör dessa företag är motiverat, eftersom företagen inte i samma proportion som övriga företag tidigare har betalat för den service som de fått till följd av att avgiftsklasserna varit så rymliga. Den sammanlagda effekten av båda avgiftsändringarna för 2009 kommer för de flesta teleföretag att röra sig om tusentals euro. Även för ett teleföretag vars omsättning rört sig alldeles i övre ändan av avgiftstabellen blir effekten av ändringarna kring drygt 100 000 euro.

Ändringen föreslås bli genomförd periodiserad, eftersom konsekvenserna för betalningsskyldigheten för företagen i de högre avgiftsklasserna skulle bli avsevärda. Således är konsekvensen av ändringen inte fullskalig under de två första åren den är i kraft.

Den föreslagna avgiftsklassindelningen bidrar till rättvisare avgifter. I den nya indelningen skulle dessutom teleföretagens avgifter gå bättre att förutse, eftersom skillnaden i

avgifter mellan de olika klasserna är klart mindre i den nya indelningen än i den nuvarande. På så vis skulle det inte komma några överraskande och oförutsedda förändringar i teleföretagens avgifter om omsättningen ändrar. Samtidigt skulle dock utfallet av kommunikationsmarknadsavgifterna och dataskyddsavgifterna bättre följa ökningen av teleföretagens omsättning och de kostnader som Kommunikationsverket orsakas av skötseln av uppgifter enligt kommunikationsmarknadslagen och lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation.

4 Beredningen av propositionen

Regeringens proposition har beretts vid kommunikationsministeriet. Propositionen baserar sig på Kommunikationsverkets förslag att grunderna för bestämmande av kommunikationsmarknadsavgiften och dataskyddsavgiften ska utvecklas och att dataskyddsavgiften ska höjas.

Utlåtande om förslaget har begärts av alla teleföretag som gjort televerksamhetsanmälan och av andra aktörer, centrala myndigheter och intresseorganisationer i branschen, sammanlagt 306 instanser. Sammanlagt 28 utlåtanden kom in. Utlåtandena finns tillgängliga på kommunikationsministeriets webbsidor.

Rent allmänt kan sägas att nästan hälften av dem som gett utlåtande nöjt sig med att konstatera att de inte har något att yttra om propositionen. I utlåtandena i synnerhet från de största teleföretagen, Centralhandelskammaren och FiCom ry ifrågasattes dock kraftigt de föreslagna ändringarna. De avgiftshöjningar som ändringarna skulle leda till ansågs orimliga och inte tillräckligt motiverade. I utlåtandena ifrågasattes effektiviteten i Kommunikationsverkets verksamhet och uppbörden av dataskyddsavgifter hos teleföretag, trots att CERT-FI-verksamheten gagnar hela samhället. I och för sig var inställningen i utlåtandena att CERT-FI är bra för informationssamhället och att dataskyddets betydelse hela tiden ökar. Dessutom ansågs inte förslaget på en höjning av avgiftsenheten för dataskyddsavgiften vara tillräckligt motiverat. I utlåtandena fästes dessutom vikt vid att de föreslagna ändringarna bör periodise-

ras för flera år så att företagen har tillräckligt med tid att beakta ändringarna i sin ekonomiska planering. I några utlåtanden ansågs propositionens mål för en rättvis fördelning av avgiftsintäkterna och bättre möjligheter att förutse avgifterna vara bra och att tillägget av avgiftsklasser i tabellerna skulle främja dessa mål.

Motiven till propositionen har gjorts tydligare och utvidgats bl.a. genom tillägg av utredningar som gjorts om åtgärder som vidtagits för att trygga effektiviteten och kostnadsambanden i Kommunikationsverkets verksamhet och om utveckling av uppgifter som finansieras med kommunikationsmarknadsavgiften samt om tjänster som finansie-

rats med avgiften. Även höjningen av avgiftsenheten för dataskyddsavgiften har getts en mera täckande motivering. För att balansera effekterna av de föreslagna tabelländringarna har propositionen ändrats så att endast 33 procent av ändringarnas förhöjande effekter beaktas under det första året och 66 procent under det följande året.

5 Samband med andra propositioner

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2009 och avses bli behandlad i samband med den.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Kommunikationsmarknadslagen

15 a §. Kommunikationsmarknadsavgift. Det föreslås att bestämmandet av kommunikationsmarknadsavgiften på basis av 12 avgiftsklasser så som föreskrivs i 2 mom. ändras så att nya avgiftsklasser läggs till i övre ändan av avgiftsklasstabellen i de gällande avgiftsklasserna 9–12. Efter den föreslagna ändringen skulle antalet avgiftsklasser vara sammanlagt 22. Det förslås att avgiftsklasserna utökas så att företag med en omsättning över 128 miljoner euro delas in i flera avgiftsklasser än vad nu är fallet.

Grunden för bestämmande av avgiften enligt olika avgiftsklasser har i sig konstaterats vara klar och fungerande. I övre ändan av de nuvarande avgiftsklasserna förekommer ändå problem på grund av att dessa avgiftsklasser är så rymliga. Att lägga till tio nya avgiftsklasser i de nuvarande avgiftsklasserna 9–12 i övre ändan av avgiftsklasstabellen skulle fördela betalningsbördan mellan företagen i branschen rättvisare än den nuvarande avgiftsregleringen, dock även med beaktande av de krav som olika stora företag ställer på Kommunikationsverkets verksamhet.

I den föreslagna grunden för bestämmande av avgift är indelningen i avgiftsklasser och avgifterna i dem annars de samma som i gällande lag. T.ex. med en omsättning på 1024

miljoner euro skulle kommunikationsmarknadsavgiften även enligt den nya tabellen vara 815 000 euro.

Vid gränserna mellan avgiftsklasserna bestäms avgiften enligt den högre klassen. För att tabellen ska bli klarare och mera lättläst föreslås att 2 mom. ändras så att ordet under tas bort i tabellen i definitionen av klasserna och att i slutet av tabellen läggs till i ett nytt 3 mom. ett omnämnande av att avgiften vid gränserna mellan avgiftsklasserna bestäms enligt den högre klassen. Avsikten med ändringen är inte att ändra nuläget.

Ikraftträdandebestämmelser. Det föreslagna 1 mom. innehåller en bestämmelse om lagens ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2009.

För att balansera konsekvenserna av ändringen föreslås att ändringen av avgiftstabellen för kommunikationsmarknadsavgiften träder i kraft periodiserad på tre år. Ikraftträdandet föreslås bli genomfört så att man då avgifterna bestäms 2009 beaktar 33 procent av tabelländringens förhöjande effekt. På motsvarande sätt beaktas 66 procent av tabelländringens förhöjande effekt då avgifter bestäms 2010. Från 2011 beaktas ändringen i avgiftstabellen till fullt belopp. Med tabelländringens förhöjande effekt avses skillnaden mellan avgiften enligt den nya avgiftstabellen och avgiften enligt den gamla avgiftstabellen. Det föreslagna 2 mom. innehåller en avgiftstabell för 2009 och 2010.

Det föreslagna 3 mom. innehåller en vanlig bestämmelse om möjligheten att vidta åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter innan lagen träder i kraft.

1.2 Lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation

39 §. Bestämmande av avgiften. Paragrafens 1 mom. föreslås bli ändrat så att avgiftsenheten för dataskyddsavgiften höjs till 60 euro. När CERT-FI inrättades 2001 uppskattades ca 350 000 euro bli de ekonomiska verkningarna av verksamheten 2002 (RP 57/2002 rd). Avgiftsintäkterna för dataskyddsavgifterna 2007 blev dock endast 265 000 euro. En ändring av den tabell som används som grund för bestämmandet av dataskyddsavgiften på det sätt som föreslås skulle öka intäkterna av dataskyddsavgiften med ca 30 000 euro. Enbart en tabelländring skulle således inte få situationen att motsvara ens kalkylen för 2002.

I samband med halveringen av dataskyddsavgiften 2006 uppskattades inte vilken effekt ändringarna i kostnadsnivån har haft på kostnaderna för skötseln av CERT-FI:s lagstadgade uppgifter. T.ex. det index som beskriver en ändring av grundpriserna på hemmamarknaden har från 2003 till 2007 stigit med totalt 15,6 enheter.

Förutom det ovan konstaterade förutsätter även ökningen av Kommunikationsverkets uppgifter som gäller teleföretag och internationaliseringen av hoten mot kommunikationsnät och tjänster att avgiftsenhetens storlek höjs.

CERT-FI:s uppgifter som gäller teleföretag har under de senaste åren blivit betydligt mer komplicerade. Att lösa dataskyddsfrågor i anslutning till de tjänster som teleföretagen tillhandahåller kräver djupare analyser och ett mera utbrett samarbete mellan olika aktörer än tidigare. Under 2007 har styrningen av och tillsynen över teleföretagens dataskydd i samband med effektiviseringen av verksamheten i allt större utsträckning koncentrerats till CERT-FI-enheten. Enheten ansvarar i allt högre grad bl.a. för beredningen och upprätthållandet av samt tillsynen över Kommunikationsverkets dataskyddsföreskrifter. Föreskrifter har meddelats endast under de senas-

te åren och de skyldigheter som ställts i dem riktar sig uttryckligen till teleföretag.

De tjänster som CERT-FI producerar och som i synnerhet gynnar teleföretag har under de senaste åren delats in i tre huvudblock: behandling av kränkningar av dataskyddet, produktion av en lägesbild över dataskyddet och kontroll av sårbarheter i programvara. CERT-FI upprätthåller en fortgående beredskap dygnet runt för att ta emot och behandla anmälningar om kränkningar av dataskyddet. Servicen dygnet runt är inriktad på organisationer som är kritiska med tanke på verksamheten i samhället och som upprätthåller kommunikationsnät och kommunikationstjänster eller på ett betydande sätt är beroende av att de fungerar störningsfritt. Tjänster som tillhandahålls andra än teleföretag täcks med en avgift som ansluter sig till FBC-avtalet. Till CERT-FI:s lagstadgade basuppgifter hör att informera om datasäkerhetsfrågor. Utöver den offentliga lägesbilden producerar och förmedlar CERT-FI en inriktad lägesbild över dataskyddet för teleföretag. För andra än teleföretag täcks de tjänster som hör ihop med lägesbilden över den nationella datasäkerheten med en avgift som ansluter sig till FBC-avtalet. Den sistnämnda gäller även kontrollen över sårbarheter i programvaran. När det uppstår problem i kontrollen över sårbarheter använder CERT-FI sitt omfattande samarbetsnätverk och kontakter vid behov programvarutillverkarna eller andra företag som använder motsvarande produkter. I sådana situationer kan teleföretagen be CERT-FI fungera som budbärare så att identiteten hos den som ursprungligen ställde frågan avlägsnas.

Tjänsterna för teleföretag kräver specialkompetens som ofta inte kan köpas som externa sakkunnigtjänster, eftersom nödvändig kompetens inte kan fås eller det i praktiken av tidtabells- eller säkerhetsskäl skulle vara omöjligt att anlita extern sakkunnighjälp. Utvecklingen och upprätthållandet av tjänsterna förutsätter förutom deras resursbindande effekt dessutom att personalen vid CERT-FI-enheten utbildas i användningen av de nödvändiga teknikerna och en förståelse för aktuella dataskyddsfenomen.

De totala kostnader som utgör grunden för avgiften beräknas på samma sätt som i avgif-

ter enligt lagen om grunderna för avgifter till staten. I kostnaderna räknas för det första in särkostnaderna för produktionen av prestationerna. Till särkostnaderna hör t.ex. andelen dagsverken i produktionen av prestationen samt de nyttigheter som ska användas vid produktionen av prestationen, t.ex. data-system. I totalkostnaderna räknas förutom särkostnaderna in andelen förvaltnings-, lokal- och kapitalkostnader för produktionen av prestationen.

Det föreslås att bestämmandet av data-skyddsavgiften på basis av 12 avgiftsklasser så som föreskrivs i 2 mom. ändras så att nya avgiftsklasser läggs till i de gällande avgiftsklasserna 9–12 i övre ändan av avgiftstabellen. Efter den föreslagna ändringen skulle antalet avgiftsklasser vara sammanlagt 22. Det föreslås att avgiftsklasserna utökas så att företag med en omsättning över 128 miljoner euro delas in i flera avgiftsklasser än vad nu är fallet.

Grunden för bestämmande av avgiften enligt olika avgiftsklasser har i sig konstaterats vara klar och fungerande. I övre ändan av de nuvarande avgiftsklasserna förekommer ändå problem på grund av att dessa avgiftsklasser är så rymliga. Att lägga till nya avgiftsklasser i de nuvarande avgiftsklasserna 9–12 i den övre ändan av avgiftsklasstabellen skulle fördela betalningsbördan mellan företagen i branschen rättvisare än den nuvarande avgiftsregleringen, dock även med beaktande av de krav som olika stora företag ställer på Kommunikationsverkets verksamhet.

I den föreslagna grunden för bestämmande av avgift är indelningen i avgiftsklasser och avgifterna i dem annars de samma som i gällande lag.

Vid gränserna mellan avgiftsklasserna bestäms avgiften enligt den högre klassen. För

att tabellen ska bli klarare och mera lättläst föreslås att 2 mom. ändras så att ordet under tas bort i tabellen i definitionen av klasserna och att i slutet av tabellen läggs till ett omnämmande av att avgiften vid gränserna mellan avgiftsklasserna bestäms enligt den högre klassen. Avsikten med ändringen är inte att ändra nuläget.

Ikraftträdandebestämmelser. Det föreslagna 1 mom. innehåller en bestämmelse om lagens ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2009.

För att balansera effekterna av ändringen föreslås att ändringen av avgiftstabellen för kommunikationsmarknadsavgiften träder i kraft periodiserad på tre år. Ikraftträdandet föreslås bli genomfört så att man då avgifterna bestäms 2009 beaktar 33 procent av tabelländringens förhöjande effekt. På motsvarande sätt beaktas 66 procent av tabelländringens förhöjande effekt då avgifter bestäms 2010. Från 2011 beaktas ändringen i avgiftstabellen till fullt belopp. Med tabelländringens förhöjande effekt avses skillnaden mellan avgiften enligt den nya avgiftstabellen och avgiften enligt den gamla avgiftstabellen. Det föreslagna 2 mom. innehåller en avgiftstabell för 2009 och 2010.

Det föreslagna 3 mom. innehåller en vanlig bestämmelse om möjligheten att vidta åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter innan lagen träder i kraft.

2 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2009.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

1.

Lag**om ändring av 15 a § i kommunikationsmarknadslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i kommunikationsmarknadslagen av den 23 maj 2003 (393/2003) 15 a § 2 mom., sådant det lyder i lag 628/2003, och
fogas till 15 a § ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 och 4 mom. blir 4 och 5 mom., som följer:

15 a §

Kommunikationsmarknadsavgift

Kommunikationsmarknadsavgiften beräknas enligt antalet avgiftsenheter i de olika avgiftsklasserna. En avgiftsenhet uppgår till 350 euro. Företagen delas in i avgiftsklasser för beaktande av Kommunikationsverkets genomsnittliga kostnader för skötseln av de uppgifter som gäller företagen i respektive avgiftsklass. Avgiftsklassen för ett teleföretag bestäms på basis av omsättningen för den televerksamhet som teleföretaget bedrivit i Finland under den period som föregår bestämmandet av avgiften. I 15 b § bestäms närmare om den omsättning som ligger till grund för bestämmande av avgiftsklass. Kommunikationsmarknadsavgiften bestäms enligt följande:

Avgifts-klass	Omsättning (milj. €)	Antal enheter
1	under 1	2
2	1–2	4
3	2–4	7
4	4–8	14
5	8–16	26
6	16–32	50
7	32–64	94
8	64–128	179
9	128–192	340
10	192–256	493
11	256–341	645

12	341–427	839
13	427–512	1032
14	512–640	1226
15	640–768	1502
16	768–896	1778
17	896–1024	2054
18	1024–1229	2330
19	1229–1434	2749
20	1434–1638	3169
21	1638–1843	3588
22	1843 eller högre	4007

Vid gränserna mellan avgiftsklasserna bestäms avgiften enligt den högre klassen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Åren 2009 och 2010 bestäms kommunikationsmarknadsavgiften dock som följer:

Av-gifts-klass	Omsättning (milj.€)	Antal enheter 2009	Antal enheter 2010
1	under 1	2	2
2	1–2	4	4
3	2–4	7	7
4	4–8	14	14
5	8–16	26	26
6	16–32	50	50
7	32–64	94	94
8	64–128	179	179
9	128–192	340	340

10	192–256	390	441
11	256–341	645	645
12	341–427	709	773
13	427–512	773	900
14	512–640	1226	1226
15	640–768	1317	1408
16	768–896	1408	1590
17	896–1024	1499	1772
18	1024–1229	2330	2330

19	1229–1434	2468	2607
20	1434–1638	2607	2884
21	1638–1843	2745	3160
22	1843 eller högre	2883	3437

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av 39 § i lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 16 juni 2004 om dataskydd vid elektronisk kommunikation
(516/2004) 39 §, sådan den lyder i lag 1061/2006, som följer:

39 §

Bestämmande av avgiften

Dataskyddsavgiften bestäms som ett antal avgiftsenheter per avgiftsklass. En avgiftsenhets storlek är 60 euro. Teleföretagen indelas i avgiftsklasser för beaktande av de kostnader Kommunikationsverket i genomsnitt orsakas av skötseln av uppgifter som gäller teleföretagen inom varje avgiftsklass. Ett teleföretags avgiftsklass bestäms på basis av dess omsättning av televerksamhet i Finland under den period som föregår påförandet av avgift.

Dataskyddsavgiften bestäms enligt följande:

Avgifts-klass	Omsättning, (milj. €)	Antal enheter
1	under 1	2
2	1–2	4
3	2–4	7
4	4–8	14
5	8–16	26
6	16–32	50
7	32–64	94
8	64–128	179
9	128–192	340
10	192–256	493
11	256–341	645

12	341–427	839
13	427–512	1032
14	512–640	1226
15	640–768	1502
16	768–896	1778
17	896–1024	2054
18	1024–1229	2330
19	1229–1434	2749
20	1434–1638	3169
21	1638–1843	3588
22	1843 eller högre	4007

Vid gränserna mellan avgiftsklasserna bestäms avgiften enligt den högre klassen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Åren 2009 och 2010 bestäms dataskyddsavgiften dock som följer:

Av-gifts-klass	Omsättning (milj.€)	Antal enheter 2009	Antal enheter 2010
1	under 1	2	2
2	1–2	4	4
3	2–4	7	7
4	4–8	14	14
5	8–16	26	26
6	16–32	50	50
7	32–64	94	94
8	64–128	179	179

9	128–192	340	340
10	192–256	390	441
11	256–341	645	645
12	341–427	709	773
13	427–512	773	900
14	512–640	1226	1226
15	640–768	1317	1408
16	768–896	1408	1590
17	896–1024	1499	1772

18	1024–1229	2330	2330
19	1229–1434	2468	2607
20	1434–1638	2607	2884
21	1638–1843	2745	3160
22	1843 eller högre	2883	3437

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 15 september 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

*Bilagor
Parallelltext*

1.

Lag

om ändring av 15 a § i kommunikationsmarknadslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i kommunikationsmarknadslagen av den 23 maj 2003 (393/2003) 15 a § 2 mom., sådant det lyder i lag 628/2003, och
fogas till 15 a § ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 och 4 mom. blir 4 och 5 mom., som följer:

Gällande lydelse

15 a §

Kommunikationsmarknadsavgift

Kommunikationsmarknadsavgiften beräknas enligt antalet avgiftsenheter i de olika avgiftsklasserna. En avgiftsenhet uppgår till 350 euro. Företagen delas in i avgiftsklasser för beaktande av Kommunikationsverkets genomsnittliga kostnader för skötseln av de uppgifter som gäller företagen i respektive avgiftsklass. Avgiftsklassen för ett teleföretag bestäms på basis av omsättningen för den televerksamhet som teleföretaget bedrivit i Finland under den period som föregår bestämmandet av avgiften. I 15 b § bestäms närmare om den omsättning som ligger till grund för bestämmande av avgiftsklass. Kommunikationsmarknadsavgiften bestäms enligt följande:

Avgifts-klass	Omsättning (milj. €)	Antal enheter
1	under 1	2
2	1– under 2	4
3	2– under 4	7
4	4– under 8	14
5	8– under 16	26
6	16– under 32	50

Föreslagen lydelse

15 a §

Kommunikationsmarknadsavgift

Kommunikationsmarknadsavgiften beräknas enligt antalet avgiftsenheter i de olika avgiftsklasserna. En avgiftsenhet uppgår till 350 euro. Företagen delas in i avgiftsklasser för beaktande av Kommunikationsverkets genomsnittliga kostnader för skötseln av de uppgifter som gäller företagen i respektive avgiftsklass. Avgiftsklassen för ett teleföretag bestäms på basis av omsättningen för den televerksamhet som teleföretaget bedrivit i Finland under den period som föregår bestämmandet av avgiften. I 15 b § bestäms närmare om den omsättning som ligger till grund för bestämmande av avgiftsklass. Kommunikationsmarknadsavgiften bestäms enligt följande:

Avgifts-klass	Omsättning (milj. €)	Antal enheter
1	under 1	2
2	1–2	4
3	2–4	7
4	4–8	14
5	8–16	26
6	16–32	50

7	32– under 64	94
8	64 – under 128	179
9	128 – under 256	340
10	256 – under 512	645
11	512 – under 1024	1226
12	1024 eller högre	2330

7	32–64	94
8	64–128	179
9	128–192	340
10	192–256	493
11	256–341	645
12	341–427	839
13	427–512	1032
14	512–640	1226
15	640–768	1502
16	768–896	1778
17	896–1024	2054
18	1024–1229	2330
19	1229–1434	2749
20	1434–1638	3169
21	1638–1843	3588
22	1843 eller högre	4007

Vid gränserna mellan avgiftsklasserna bestäms avgiften enligt den högre klassen.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Åren 2009 och 2010 bestäms kommunikationsmarkandsavgiften dock som följer:

Av- gifts- klass	Omsättning (milj.€)	Antal enheter 2009	Antal enheter 2010
1	under 1	2	2
2	1–2	4	4
3	2–4	7	7
4	4–8	14	14
5	8–16	26	26
6	16–32	50	50
7	32–64	94	94
8	64–128	179	179
9	128–192	340	340
10	192–256	390	441
11	256–341	645	645
12	341–427	709	773
13	427–512	773	900
14	512–640	1226	1226
15	640–768	1317	1408

16	768–896	1408	1590
17	896–1024	1499	1772
18	1024–1229	2330	2330
19	1229–1434	2468	2607
20	1434–1638	2607	2884
21	1638–1843	2745	3160
22	1843 eller högre	2883	3437

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av 39 § i lagen om dataskydd vid elektronisk kommunikation**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 16 juni 2004 om dataskydd vid elektronisk kommunikation (516/2004) 39 §, sådan den lyder i lag 1061/2006, som följer:

Gällande lydelse

39 §

Bestämmande av avgiften

Dataskyddsavgiften bestäms som ett antal avgiftsenheter per avgiftsklass. En avgiftsenhets storlek är 40 euro. Teleföretagen indelas i avgiftsklasser för beaktande av de kostnader Kommunikationsverket i genomsnitt orsakas av skötseln av uppgifter som gäller teleföretagen inom varje avgiftsklass. Ett teleföretags avgiftsklass bestäms på basis av dess omsättning av televerksamhet i Finland under den period som föregår påförandet av avgift.

Dataskyddsavgiften bestäms enligt följande:

Avgiftsklass	Omsättning, (milj. €)	Antal enheter
1	under 1	2
2	1– under 2	4
3	2– under 4	7
4	4– under 8	14
5	8– under 16	26
6	16– under 32	50
7	32– under 64	94
8	64– under 128	179
9	128– under 256	340
10	256 – under 512	645
11	512 – under 1 024	1 226
12	1 024 eller högre	2 330

Föreslagen lydelse

39 §

Bestämmande av avgiften

Dataskyddsavgiften bestäms som ett antal avgiftsenheter per avgiftsklass. En avgiftsenhets storlek är 60 euro. Teleföretagen indelas i avgiftsklasser för beaktande av de kostnader Kommunikationsverket i genomsnitt orsakas av skötseln av uppgifter som gäller teleföretagen inom varje avgiftsklass. Ett teleföretags avgiftsklass bestäms på basis av dess omsättning av televerksamhet i Finland under den period som föregår påförandet av avgift.

Dataskyddsavgiften bestäms enligt följande:

Avgiftsklass	Omsättning, (milj. €)	Antal enheter
1	under 1	2
2	1–2	4
3	2–4	7
4	4–8	14
5	8–16	26
6	16–32	50
7	32–64	94
8	64–128	179
9	128–192	340
10	192–256	493
11	256–341	645
12	341–427	839
13	427–512	1032
14	512–640	1226
15	640–768	1502

16	768–896	1778
17	896–1024	2054
18	1024–1229	2330
19	1229–1434	2749
20	1434–1638	3169
21	1638–1843	3588
22	1843 eller högre	4007

Denna lag träder i kraft den 20 .

Åren 2009 och 2010 bestäms dataskyddsavgiften dock som följer:

Av- gifts- klass	Omsättning (milj.€)	Antal enheter 2009	Antal enheter 2010
1	under 1	2	2
2	1–2	4	4
3	2–4	7	7
4	4–8	14	14
5	8–16	26	26
6	16–32	50	50
7	32–64	94	94
8	64–128	179	179
9	128–192	340	340
10	192–256	390	441
11	256–341	645	645
12	341–427	709	773
13	427–512	773	900
14	512–640	1226	1226
15	640–768	1317	1408
16	768–896	1408	1590
17	896–1024	1499	1772
18	1024–1229	2330	2330
19	1229–1434	2468	2607
20	1434–1638	2607	2884
21	1638–1843	2745	3160
22	1843 eller högre	2883	3437

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.